

Poznámky pre učiteľa

18. decembra 2026

(Text preložený pomocou automatického prekladača)

Časť I: Prehľad

Časť I: Prehľad

Kľúčový text: Joel 2,28.29

Hlavné zameranie štúdia: Joel 2,28–32; Sk 2,1–21; Ef 4,11–14; Zj 12,17; Zj 19,10; Sk 2,36–42.

Úvod

Úvod

Joel 2,28 zasľubuje zvláštny prejav prorockého daru pred príchodom Pána: „Potom vylejem svojho Ducha na každé telo a vaši synovia i vaše dcéry budú prorokovať“, čo naznačuje, že pred dňom Hospodinovým dôjde k zintenzívneniu prorockých prejavov. Zjavenie 12,17 opisuje konečný ostatok na zemi ako tých, ktorí „majú Ježišovo svedectvo“, čo je zreteľne kresťanský prorocký prejav.

Adventisti siedmeho dňa vždy verili v pokračovanie duchovných darov aj po biblických časoch. „Písmo dosvedčuje, že jedným z darov Ducha Svätého je proroctvo. Tento dar je rozpoznávacím znakom cirkvi ostatku a veríme, že sa prejavil v službe Ellen G. Whiteovej. Jej spisy prehovárajú s prorockou autoritou a prinášajú cirkvi útechu, vedenie, poučenie a napomenutie. Zároveň jasne ukazujú, že meradlom, podľa ktorého sa musí hodnotiť každé učenie i skúsenosť, je Biblia,“ ako je uvedené na <https://adventist.org/beliefs/official/gift-of-prophecy>.

Táto lekcia sa zameriava na povahu prorockého daru v čase konca. Poskytuje učiteľovi príležitosť viesť triedu k zamysleniu nad prorockou službou Ellen G. Whiteovej ako súčasťou naplnenia zasľúbenia prorockého daru pre čas konca.

Časť II: Komentár

Časť II: Komentár

1. Dar proroctva a ďalšie duchovné dary budú pokračovať až do druhého príchodu Krista.

Písmo neposkytuje žiadne dôkazy, ktoré by naznačovali, že prorocký dar — alebo akýkoľvek iný z duchovných darov — zanikol s uzavretím biblického kánonu. Naopak, Biblia ponúka podstatnú podporu pre pokračujúcu prítomnosť a pôsobenie týchto darov až do konca času. Základným textom v tomto ohľade je Joel 2,28, ktorý prorokuje o vyliatí Ducha Svätého v posledných dňoch: „Potom vylejem svojho Ducha na každé telo a vaši synovia i vaše dcéry budú prorokovať.“ Táto pasáž priamo spája prejav prorockého daru s „veľkým a

hrozným dňom Hospodinovým“ (Joel 2,31), čo jasne naznačuje, že dar proroctva sa s blížiacim sa koncom času znovu výrazne prejaví.

Podobne Malachiáš 4,5 predvída oživenie prorockého ducha v podobe eliášovského posolstva pred konečným súdom: „Hľa, posielam vám proroka Eliáša, skôr než príde veľký a hrozný deň Hospodinov.“ Hoci sám Ježiš uznal, že sa toto proroctvo čiastočne naplnilo skrze Jána Krstiteľa (Mat 17,10–13), ktorý prišiel v „duchu a moci Eliášovej“ (Luk 1,17), naznačil tiež, že konečné naplnenie nastane v eschatologickej budúcnosti — tesne pred konečným dňom Pánovým.

Nový zákon túto kontinuitu prorockého daru potvrdzuje. Ježiš varoval svojich učeníkov, že v posledných dňoch povstanú falošní proroci a mnohých zvedú (Mat 24,11.24). Toto varovanie logicky predpokladá prítomnosť pravých prorokov v tom istom období — inak by varovanie pred falošnými stratilo zmysel. Pavol rovnako potvrdzuje trvalú rolu duchovných darov vrátane proroctva pri budovaní a vedení cirkvi až do vyvrcholenia Božieho plánu spasenia.

V Efezanom 4,12.13 píše, že tieto dary sú dané „pre dokonalosť svätých na dielo služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme sa všetci zišli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere veku plnosti Kristovej“. Táto pasáž objasňuje, že duchovné dary zostanú aktívne, kým cirkev nedosiahne svoju Bohom zamýšľanú zrelosť — cieľ, ktorý bude plne uskutočnený až pri Kristovom druhom príchode.

2. „Svedectvo Ježišovo“ (Zj 12,17) je dar proroctva prejavенý Božiemu ľudu času konca.

Z tohto biblického základu adventisti siedmeho dňa vyznávajú, že sa prorocký dar v čase konca znovu významne prejaví. Zjavenie 12,17 zdôrazňuje určujúcu charakteristiku Božieho verného ostatku: sú to tí, ktorí „zachovávajú Božie prikázania a majú svedectvo Ježiša Krista“. Slovné spojenie „svedectvo Ježišovo“ bolo predmetom starostlivého jazykového i teologického skúmania a adventistickí bádatelia došli k záveru, že sa výslovne vzťahuje na prorocký dar. Zjavenie 19,10 túto súvislosť objasňuje: „Lebo svedectvo Ježišovo je duchom proroctva.“ Toto spojenie je ďalej posilnené v Zjavení 22,9, kde anjel stotožňuje Jána a jeho „bratov prorokov“ s tými, ktorí „majú svedectvo Ježišovo“ (Zj 19,10), a spája toto svedectvo s prorockým zjavením.

Vďaka dôkladnému skúmaniu týchto pasáží v ich pôvodnom gréckom kontexte adventistická teológia potvrdila, že „svedectvo Ježišovo“ označuje prejav prorockého daru v ostatku času konca. V dôsledku toho existuje silný biblický dôkaz k záveru, že Boh pred druhým príchodom Krista zreteľne a nezameniteľne obnoví prorocký dar, aby viedol svoj verný ľud búrlivými záverečnými udalosťami dejín zeme (pozri Ranko Stefanovic, kapitola 9: „The ‚Spirit of Prophecy‘ in the Revelation of John“, v knihe Alberto Timm a Dwain Esmond, ed., *The Gift of Prophecy in Scripture and History* [Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2015], s. 186–197).

3. Prorocký dar Ellen G. Whiteovej zmocňuje misiu cirkvi a motivuje veriacich k hlbokému odovzdaniu sa Kristovi.

Uvažujte o nasledujúcich zhrnutiach výrokov Ellen G. Whiteovej o vyučovaní a kázaní Krista. Diskutujte so svojou triedou o tom, ako tieto myšlienky potvrdzujú prorocký dar alebo „svedectvo Ježišovo“ a zameriavajú misiu adventistov siedmeho dňa na Krista.

Jadro jej výzvy k misii sa sústreďí na vyvyšovanie Krista. Zdôrazňuje, že Kristus musí byť vždy veľkým stredobodom príťažlivosti pri hlásaní posolstva tretieho anjela. Pri zvestovaní soboty a ďalších zásadných právd nesmie byť nikdy vynechaná Kristova spravodlivosť. Jediná nádej hriešnika spočíva v pohľade na Golgotu s jednoduchou, detskou vierou, spoliehaní sa na Kristove zásluhy a dôvere v Jeho milosrdenstvo. Každé úsilie v diele evanjelia by malo ukazovať na Ježišovu spasiteľnú moc a zaistiť, aby posolstvo nebolo iba doktrinálne, ale spasiteľné (pozri Ellen G. Whiteová, *Evanjelizácia*, s. 185, 186).

Kázanie a vyučovanie musí byť zamerané na Krista; kazatelia majú byť natoľko naplnení Kristovou láskou a radosťou, aby Ho v každom slove predstavovali s hlbokou opravdivosťou. Kristovo ukrižovanie, vzkriesenie, nanebovstúpenie a druhý príchod by mali byť tlkotom srdca každého posolstva. Kazatelia by mali vyvyšovať Krista v kázaní, modlitbe i piesni a viesť duše k tomu, aby hľadeli na Baránka Božieho. Do kázania by sa nemalo vnášať nič, čo by dopĺňalo alebo zatieňovalo Krista ako Božiu múdrosť a moc. Každý príhovor by mal viesť poslucháča k pokániu, spaseniu a istote absolútnej Kristovej dostatočnosti (pozri Ellen G. Whiteová, *Gospel Workers*, s. 159, 160).

Mnohí ľudia vo svete stále nepoznajú plán spasenia a adventistickí kazatelia musia zaistiť, aby ich posolstvá neustále vyvyšovali Krista ako útočisko hriešnika. Je chybou predpokladať, že poslucháči už evanjelium poznajú; naopak, treba vynaložiť všetko úsilie na vysvetlenie nevyhnutnosti pokánia a viery v Krista. Hoci teologické prednášky majú svoje miesto, nikdy by nemali postrádať Krista a Jeho ukrižovanie. Praktické, srdce skúmajúce predstavenie Kristovej spravodlivosti oslovuje duše a premieňa ich (pozri Ellen G. Whiteová, *Gospel Workers*, s. 158, 159).

Ellen G. Whiteová tiež varuje pred kázaním, ktorému chýba Kristova spravodlivosť, a označuje takéto kázne za suché a bezduché. Keď kazatelia nekladú dôraz na dar Kristovej spravodlivosti, ich posolstvá sa stávajú púhym intelektuálnym cvičením, ktoré nesýti ovce. Namiesto toho by sa malo evanjelium predkladať ako bohaté na význam, s Kristom a Jeho spasiteľnými zásluhami ako živým stredobodom všetkého. Kazatelia musia kázať Krista zo svojej osobnej skúsenosti a zdieľať krásu Jeho milosrdenstva a milosti spôsobom, ktorý k Nemu priťahuje hriešnikov. Evanjelium musí žiariť ako drahokam a priťahovať srdcia svojou žiarivou pravdou (pozri Ellen G. Whiteová, *Evanjelizácia*, s. 186, 187).

Veľké nebezpečenstvo spočíva v kázaní, ktoré vynecháva Kristovu krv, čím sa podobá Kainovej obeti — formálne prijateľnej, no postrádajúcej potrebné zmierenie. Mnohí kazatelia predkladajú dobre štruktúrované argumenty, ale nedokážu sa dotknúť srdca spasiteľnou mocou Kristovej obety. Kázne by nikdy nemali byť iba intelektuálnymi cvičeniami; musia viesť poslucháčov k otázke: „Čo musím urobiť, aby som bol spasený?“ Ako ľud, ktorému bolo zverené záverečné varovné posolstvo, by „adventisti siedmeho dňa mali byť prví, kto vyvyšuje Krista pred svetom.“ — Ellen G. Whiteová, *Gospel Workers*, s. 156.

Na ďalšie štúdium: O ústrednom postavení Krista v posolstve adventistov siedmeho dňa pozri Ellen G. Whiteová, *Evanjelizácia*, s. 184–199.

Časť III: Praktická aplikácia

Časť III: Praktická aplikácia

Nasledujúce otázky pre praktickú aplikáciu čerpajúce z vyššie uvedeného komentára sú ponúkané na obohatenie vašej diskusie v triede sobotnej školy. Vyberte z nich a z otázok v lekcii tie, ktoré najlepšie zapoja vašu triedu do zmysluplného uvažovania.

1. Ako poznanie, že duchovné dary pokračujú až do Kristovho návratu, formuje naše očakávania ohľadom Božieho pôsobenia v dnešnej cirkvi?
2. Boli ste osobne svedkami alebo ste zažili duchovný dar v činnosti? Ak áno, vysvetlite. Ako to ovplyvnilo vašu vieru?
3. Aké kroky môžeme ako skupina podniknúť, aby sme rozpoznali a rozvíjali duchovné dary, ktoré nám Boh dal?
4. Ako sa môžeme navzájom povzbudzovať k tomu, aby sme zostali verní biblickej pravde a zároveň boli otvorení vedeniu Ducha Svätého?
5. Joel 2,28–32 a Zjavenie 12,17 potvrdzujú, že prorocký dar bude prítomný v posledných dňoch. Ako by to malo ovplyvniť naše chápanie Božieho vedenia v dnešnej dobe?
6. Čo hovorí dôraz Ellen G. Whiteovej na vyvyšovanie Krista o povahe jej prorockej služby pre cirkev?
7. Prečo musí Kristus zostať stredobodom všetkého kázania, vyučovania a misijného úsilia?
8. Počuli ste niekedy kázeň alebo biblické štúdium zamerané viac na doktrínu než na Krista? Ak áno, ako to na vás zapôsobilo?
9. Ako môžeme zabezpečiť, aby všetko, čo robíme — bohoslužba, štúdium, misia —, zostávalo zamerané na Krista?
10. Aká je naša zodpovednosť ako cirkvi i ako jednotlivcov zdieľať prorocké posolstvo s druhými?
11. Ako môžeme urobiť prorocké posolstvo prístupnejším a zrozumiteľnejším pre tých, ktorí ho nepoznajú?
12. Aké konkrétne kroky môžeme tento týždeň podniknúť, aby sme prorocké posolstvo uplatnili vo svojom živote a vo svojom spoločenstve?

13. V Zjavení 12,17 sa hovorí, že ostatok „má“ „svedectvo Ježišovo“. Grécke slovo pre „mať“ znamená osobné vlastníctvo. Nie všetci členovia hovoria s prorockým darom, ale vlastnia jeho rady. Vlastníctvo či opatrovníctvo v sebe zahŕňa aj správcovstvo. Ako môžeme byť dobrými osobnými správcami prorockého daru prejaveneho skrze Ellen G. Whiteovú?